

at jeg vil, at alle Faktorer skulle have deres Ret til at forhandle om denne Sag, men at jeg erklærer, at jeg ikke under nogen Betingelse vilde have stemt for dette Forslag uforandret, som det foreligger.

Der er overfor de Herrer, der gøre Indsigelse imod denne Fremgangsmaade, dog det at bemærke — det samme Tilfælde have de været stedte i —, at man jo ikke kan komme til at stemme over vedkommende Paragraf, man kan kun stemme over det stillede Ændringsforslag. Paragraffen bliver saa vedtagen, og saa skal man stemme over Forslaget uden at stemme over selve Paragraffen. Under de Forhold kunde det tænkes — men jeg gaar ud fra til Ære for de Herrer, der gerne ville presse os rent teoretisk paa dette Omraade, at det ikke er Tilfældet —, at de vilde udføre en saadan Genistreg, som jeg vilde kalde det, at prøve paa at standse Forslagene ved at stemme med os paa dette Punkt. Men det vilde jo være ganske abnormt fra deres Standpunkt, og jeg gaar ud fra, at det ikke er Tilfældet. Jeg gaar ud fra, at Indsigelsen nærmest skal søge at bringe de vedkommende en Smule Vanskelighed med at begrunde deres Stilling. De Herrer maa ikke glemme, at de selv før have været i et lignende Tilfælde, og de vide, at der er ikke anden Udvej, naar man vil have en Sag prøvet i det andet Ting, end at stemme for den ved tredie Behandling her. Jeg stemmer altsaa kun for Forslagene for at faa dem prøvede i Landstinget. Hvorledes de ville blive behandlede der, og hvorledes jeg yderligere vil stille mig, er det ikke nu Tidspunktet til at komme ind paa. Men jeg vil dog sige, at jeg er ikke i Stand til at stemme for en Bestemmelse, der gaar ud paa Nedlæggelse af en Fæstning, som jeg Dagen efter vil gaa ud i Befolkningen og gøre mit yderste for at faa opretholdt.

Borghjerg: Det bliver det ærede Medlem fra Odense (Halsted) alligevel nødt til, thi naar han stemmer for Lovens endelige Vedtagelse, stemmer han ogsaa for Paragraffen om Landbefæstningens Nedlæggelse, og han maatte jo selv tilføje, at han gjorde det uden Sikkerhed for nogen Sinde mere at se disse Lovforslag. Der kan ikke blive Klarhed i det Standpunkt, og det er i alt Fald i afgjort Strid med, hvad der blev udtalt af samtlige Højrekandidater, som jeg kendte til, ved sidste Valg. Samtlige Højrekandidaters Udtalelser ved sidste Valg gik ud paa, at

de aldrig nogen Sinde vilde give deres Stemme til Militærlove, som ikke i Forvejen var godkendte af, hvad de kaldte den ansvarlige Sagkundskab. Her gøre de det, forinden de vide, hvorledes den saakaldte ansvarlige Sagkundskab vil stille sig. De komme derved i Strid med deres bestemte Valglofter.

Det ærede Medlem fra Odense følte sig harmfyldt over Forsvarsministerens Udtalelse om, at han tog politiske Hensyn ved Fløjfortet. Hvad føler det ærede Medlem da overfor sit eget Partis Ordfører, som — ikke om et enkelt Anlæg, men — om hele Landbefæstningen forleden sagde ifølge Rigsdagstidenden: „I denne Forbindelse maa jeg maaske indskyde, at Sagkundskaben ikke med Rette kan blive hørt og ikke kan blive tagen med paa Raad, naar Talen er om Landbefæstningens Desarmering og Nedlæggelse. . . Jeg betragter det som et politisk Spørgsmaal, et Spørgsmaal, der maa afgøres ud fra politiske Betragtninger og politiske Forudsætninger.“ Det er Udtalelser af Højres Ordfører: At selve Kærnepunktet i hele Forsvarssagen, Landbefæstningen og dens Nedlæggelse, ikke skal afgøres efter, hvad Sagkundskaben mener, men er et politisk Spørgsmaal, som han udelukkende vil have afgjort efter politiske Betragtninger og Forudsætninger. Jeg spørger det ærede Medlem fra Odense, hvad han føler overfor denne Udtalelse.

Halsted: Hvad Stillingen overfor Højres Vælgere angaar, vil jeg sige, at det ærede Medlem ganske rolig kan lade det blive en Sag mellem dem og deres Repræsentanter, det er en Sag, han ikke skal beskæftige sig det allerringeste med. Han faar sikkert nok at beskæftige sig med overfor sine egne Vælgere. Der var jo ikke saa meget tilbage sidst for den store Bastian, saa det lade vi ligge.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Sagkundskaben vil jeg kun sige, at det er rigtigt, at min Gruppens Ordfører har sagt, at dette Spørgsmaal om 1922 ikke hører ind under Sagkundskaben — hvis denne, hvad jeg gaar ud fra, vil faa Lejlighed til at udtale sig om de foreliggende Spørgsmaal —, men er politisk. Det godkender jeg, for Sagkundskaben kan ikke komme til at udtale sig om, hvad der skal ske i 1922. Dens Opfattelse af dette Spørgsmaal foreligger for øvrigt i de Skrivelser fra Generalstabens, der ere offentliggjorte, nemlig at den forlanger Basis sikret saavel til Lands som til Vands. Det vil den